

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 9C/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115218502
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Taťána Poláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:6115218502.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Taťanou Polákovou v spore žalobcu: E. S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, L. L., zastúpený JUDr. Daniel Janšo, advokát, Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanému: H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. L. 7, L., zastúpený Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s.r.o., Bajkalská 31, Bratislava, IČO: 36 868 221, o zaplatenie 6.051,60 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6.051,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 6.051,60 eur od 03.12.2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.

III. Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica, postúpenou tunajšiemu súdu 08.02.2016 domáhal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 6.051,60 eur s úrokmi z omeškania 8,05% ročne zo sumy 6.051,60 eur a na náhradu trov konania titulom nezaplatených trov obhajoby.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu o poskytovaní právnych služieb, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytovať žalovanému právne služby v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/76/2012 a povinnosť žalovaného zaplatiť mu odmenu. K ukončeniu poskytovania právnych služieb došlo na základe vypovedania plnej moci datovanej 07.10.2013, nakoľko medzi žalobcom a žalovaným došlo k narušeniu dôvery, potrebnej k riadnemu chráneniu a presadzovaniu záujmov žalovaného v predmetnom konaní. Za riadne a včasné poskytovanie právnych služieb žalobca vystavil žalovanému faktúru č. 2014093 zo dňa 26.11.2014 splatnú 02.12.2014 na sumu 6.051,60 eur. Prílohou faktúry bola špecifikácia úkonov, ktoré žalobca žalovanému v konaní poskytol. Keďže výška odmeny za poskytovanie právnych služieb žalovanému v predmetnom konaní dohodnutá nebola, pri vyúčtovaní trov obhajoby žalobca postupoval podľa § 12 ods. 3 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Nakoľko sa žalovaný so zaplatením trov obhajoby dostal do omeškania, žalobca si nárokuje aj úroky z omeškania.

2. Platobným rozkazom zo dňa 05.10.2015, č.k. 20C/334/2015-20 súd žalobe vyhovel.

3. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. Uviedol, že nárok žalobcu neuznáva, pretože tento záväzok zanikol splnením. Poukazoval na skutočnosť, že listom zo dňa 11.12.2014 faktúru zo dňa 26.11.2014 žalobcovi vrátil. Poukazoval na to, že vo faktúre nie sú zohľadnené zálohy, ktoré mu žalovaný

poskytol. Napriek opakovaným výzvam mu žalobca nevystavil doklad o prevzatých zálohách. Napriek tomu, že žalovaný nedisponuje dokladom, ktorým by preukázal, že žalobcovi zálohy zaplatil, môže toto tvrdenie preukázať výsluchmi svedkov.

4. Žalobca k odporu uviedol, že žalovaný mu faktúru nevrátil, a ani neurobil žiadny právny úkon, ktorým by faktúru spochybnil. Tvrdenie žalovaného, že mu poskytol sumu 10.000 eur je nepravdivé. Neposkytol mu ani zálohu v sume 10.000 eur a ani ďalšie zálohy, čo potvrdil sám žalovaný tým, že v liste zo dňa 11.12.2014 od žalobcu žiada vrátenie rozdielu medzi sumou 10.000 eur a žalovanou sumou. Ďalšie ním tvrdené zálohy nepožaduje.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že odmenu za poskytovanie právnych služieb žalobcovi riadne zaplatil. Od leta 2008 do jesene 2013 mu pravidelne mesačne poskytoval sumu 300 eur mesačne. V decembri 2012 žalobca prijal od neho v jeho dome v T. sumu 25.000 eur. V januári 2013 žalobca od neho prijal v priestoroch spoločnosti MHM vo B. sumu 10.000 eur. V marci 2013 žalobca prijal od neho v jeho dome v T. sumu 10.000 eur. Tiež poukazoval na to, že žalobca ho zastupoval od jesene 2010 do jesene 2013, teda celé 3 kalendárne roky. Žalobca si robí blázna zo súdnej moci, keď sa ju snaží presvedčiť o tom, že 4 roky nepotreboval peniaze za jeho právne zastupovanie.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 28.07.2016 uviedol, že žalovaný nespochybňuje vykonané právne služby, tvrdí len, že za tieto právne služby žalobcovi zaplatil. Žalovaný však súdu nepredložil žiadny dôkaz preukazujúci tvrdenie žalovaného o zaplatení žalovanej sumy. Od žalovaného nežiadal žiadne zálohy za poskytovanie právnych služieb, pretože bol obvinený zo závažných trestných činov a potom ako mu rozprával o páchaní skutkov, ktoré mu boli kladené za vinu, sa ho bál.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 26.07.2017 uviedol, že z opatrnosti vznáša aj námietku premičania žalobcom uplatneného nároku. Namieta nárok na odplatu za úkony právnej služby od 09/2012, t.j. za 3 roky a viac, pred podaním žaloby.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 16.12.2016 uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie žalobca, že sa ho bál. V inom konaní naopak vypovedal, že boli kamaráti. Faktom je, že boli v kamarátskom vzťahu. Žalobca ho navštevoval doma aj na dovolenkách. Žalobca bol tiež v kamarátskom vzťahu s H. S..

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 30.03.2018 uviedol, že J. H. páchal rozsiahlu trestnú činnosť a v roku 2013 opustil Slovensko v snahe uniknúť trestnej zodpovednosti za svoje skutky. On sám naňho podal 2 trestné oznámenia, v dôsledku čoho J. H. má k nemu negatívny vzťah, a v tejto súvislosti je ovplyvnená aj jeho svedecká výpoveď.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 13.08.2018 uviedol, že žalovaný zahlcovaním súdneho spisu rôznymi listinami sa snaží len zmiasť súd a odvieť jeho pozornosť od podstaty veci. Žalobca v rámci konania preukázal, že má nárok na zaplatenie žalovanej sumy. Zopakoval, že žalovaný žiadnym spôsobom žalobcom poskytnuté právne služby nespochybnil, ani ich cenu. Tvrdil len, že za tieto žalobcovi zaplatil, čo však nie je pravdou.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 06.10.2018 poukazoval na skutočnosť, že svedok J. H. pred súdom uvádzal nepravdivé skutočnosti.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s vypovedaním plnej moci žalobcom zo dňa 07.10.2013, faktúrou č. 2014093 zo dňa 26.11.2014, vyúčtovaním trov obhajoby zo dňa 26.11.2014, listom žalovaného zo dňa 11.12.2014, ako aj ostatným obsahom spisu, výsluchom strán sporu, svedkov, H. S., J. H. a zistil tento skutkový stav:

13. Žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o poskytovaní právnych služieb na základe ktorej poskytol žalovanému právne služby v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/76/2012 za zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spáchaný vo forme spolupáchateľstva, za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Pretože medzi žalobcom a žalovaným došlo k narušeniu dôvery, potrebnej k riadnemu chráneniu a presadzovaniu záujmov žalovaného v konaní, listom zo dňa 07.10.2013 došlo zo strany žalobcu k vypovedaniu plnej moci. Žalobca vyfakturoval žalovanému faktúrou č. 2014093 zo dňa 26.11.2014

splatnou 02.12.2014 sumu 6.051,60 eur. Prílohou faktúry bola špecifikácia úkonov, ktoré žalobca žalovanému v konaní poskytol. Keďže výška odmeny za poskytovanie právnych služieb žalovanému v predmetnom konaní dohodnutá nebola, pri vyúčtovaní trov obhajoby žalobca postupoval podľa § 12 ods. 3 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

14. Žalobca vypovedal, že žalovaný mu žiadne zálohy nezaplatil. Nemá inú možnosť, ako so svojim nárokom sa obrátiť na súd.

15. Žalovaný vypovedal, že žalobca mu nikdy nedal žiadne potvrdenie o prevzatí ním tvrdených záloh za poskytovanie právnych služieb. Zálohy mu však dal a preto musia byť zohľadnené v tomto konaní.

16. Svedok H. S., ktorý uviedol, že so žalobcom boli veľmi dobrí kamaráti, no pred 3 rokmi ich priateľstvo skončilo. Žalovaného pozná 30 rokov, je to jeho veľmi dobrý kamarát. Svedok vypovedal, že žalovaný mal v minulosti veľa peňazí a s nimi aj veľa kamarátov. No potom, ako sa mu dariť prestalo, kamaráti sa stratili. Jeden rozumný človek sa vyjadril: „zostal ti len „S.“. Má vedomosť o tom, že žalovaný dával žalobcovi za poskytovanie právnych služieb pravidelne mesačne sumu 300 eur ako paušálnu odmenu, a tiež vie, že žalovaný dával žalobcovi za právne služby aj ďalšie sumy, 10.000 eur, 3.000 eur. Za to, že v konaní vedenom na Okresnom súde v Banskej Bystrici v konaní 1T/76/2012 boli oslobodení spod obžaloby, dal žalovaný žalobcovi 25.000 eur, ako prejav vďačnosti. Žalobca sa vyjadril, že z nich treba dať 20.000 eur sudcovi a že tých 5.000 eur si nechá on za zastupovanie. Potom ich však žiadal sudca odsúdil, taká je spravodlivosť. Videl, ako žalovaný v jeho dome v T. odovzdal žalobcovi sumu 25.000 eur.

17. Svedok J. H. uviedol, že žalobca aj žalovaný boli jeho priateľmi. Má vedomosť o tom, že odmena za právne zastupovanie žalovaného vo veci 1T/76/2012 žalobcovi zaplattená nebola. Uviedol, že žalovaný bol majiteľom spoločnosti H. autoimport s.r.o., kde bol svedok zamestnaný. Y. by o tom, že z firemných peňazí bola žalobcovi zaplattená odmena za ich právne zastupovanie. Takúto vedomosť však nemá. Žalovaný mu povedal, že odmena za zastupovanie sa žalobcovi zaplatí až po skončení trestného konania, aby sa snažil. H. S. bol osoba, ktorá konala na základe príkazov žalovaného. Svedok uviedol, že hoci aj on je trestne stíhaný spolu so žalovaným, žalobcovi za právne zastupovanie vo veci 1T/76/2012 nezaplatil nič.

18. Z faktúry č. 2014094 zo dňa 26.11.2014 súd zistil, že žalobca vyfakturoval žalovanému titulom odmeny za poskytnuté právne služby sumu 6.051,60 eur.

19. Z listu žalovaného zo dňa 11.12.2014 súd zistil, že žalovaný žalobcovi oznamuje, že s vyúčtovaním trov obhajoby nesúhlasí, pretože v nej nie sú zohľadnené zálohy, naposledy v marci 2013 mu poskytol sumu 10.000 eur, ktorú mu nevyúčtoval. Žiadal o opravu faktúry. Keďže mu dal zálohu v sume 10.000 eur, žiada ho o vrátenie sumy 3.948,40 eur na jeho účet (10.000 eur - 6.051,60 eur).

20. V záverečnej reči právny zástupca žalobcu poukazoval na výsledky vykonaného dokazovania, v rámci ktorého žalobca preukázal dôvodnosť jeho nároku.

21. V záverečnej reči právny zástupca žalovaného navrhoval žalobu zamietnuť, keď záväzok žalovaného voči žalobcovi zanikol splnením. Výsluchom svedka M. S. bolo preukázané, že žalovaný odovzdal žalobcovi sumu 25.000 eur, žalobca preto voči žalovanému pohľadávku nemá.

22. Po právnej stránke súd posúdil vec nasledovne:

23. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „O.z.“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 100 ods. 2 prvá veta O.z., premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

25. Podľa § 101 O.z., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 724 O.z., príkaznou zmluvou sa zaväzuje príkazník, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť.

27. Podľa § 728 O.z., príkazca je povinný, ak sa inak nedohodlo, poskytnúť príkazníkovi vopred na jeho žiadosť primerané prostriedky nevyhnutné na splnenie príkazu a nahradiť príkazníkovi potrebné a užitočné náklady vynaložené pri vykonávaní príkazu, a to aj keď sa výsledok nedostavil.

28. Podľa § 730 ods. 1, 2 O.z., príkazca je povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka. Príkazca je povinný poskytovať odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti príkazníka.

29. Právna úprava týkajúca sa poskytovania právnych služieb advokátom v zákone č. 586/2003 Z.z. o advokácii je špeciálnou právnou úpravou vo vzťahu k právnej úprave príkaznej zmluvy v Občianskom zákonníku, resp. mandátnej zmluvy v Obchodnom zákonníku, je potrebné tieto všeobecné ustanovenia uplatniť v prípadoch, ktoré nie sú riešené osobitnou právnou úpravou v zákone o advokácii. Právny vzťah založený zmluvou o poskytovaní právnej pomoci tak vo všeobecnosti zaniká, s poukazom na § 731 a 33b Občianskeho zákonníka vykonaním úkonu, teda činnosti, ku ktorej sa príkazník zaviazal, kedy ide o prípad zániku záväzku jeho splnením, alebo na základe jednostranného právneho úkonu, tj. odvolaním plnomocenstva splnomocniteľom - príkazníkom (advokátom). Príkazník je zásadne povinný predložiť príkazcovi vyúčtovanie jeho odmeny a nákladov nevyhnutných na splnenie príkazu po jeho vykonaní (§ 727 Občianskeho zákonníka) a v prípade, ak príkazná zmluva zanikne skôr ako vykonaním príkazu zo strany príkazcu - na základe odvolania zo strany príkazcu, vzniká príkazníkovi nárok na náklady vzniknuté mu do odvolania, vrátane nároku na odmenu zodpovedajúcu časti vykonanej práce do odvolania príkazu (§ 732 OZ). Pokiaľ si príkazník svoju povinnosť predložiť príkazcovi vyúčtovanie po ukončení zmluvného vzťahu nesplní, nemôže sa príkazca dostať do omeškania s plnením.

30. Podľa § 1 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

31. Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky, pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

32. Podľa § 2 ods. 2 vyhlášky, zmluvná odmena sa určuje

33. 34. a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie vecí (hodinová odmena),

35. 36. b) paušálnou sumou (paušálna odmena),

37. 38. c) podielom na hodnote vecí (podielová odmena),

39. 40. d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny. 33. Podľa § 12 vyhlášky

ods. 1 pri obhajobe v trestnom konaní vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu.

ods. 2 pri zastupovaní v konaní o priestupkoch je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu.

ods. 3 pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica

a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanásťtina výpočtového základu,

b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu,

c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

ods. 4 na zákonné zníženie trestnej sadzby u mladistvých sa neprihliada.

ods. 5 na zákonné zvýšenie trestnej sadzby u obzvlášť nebezpečných recidivistov pri ukladaní trestu za viac trestných činov a pri ukladaní trestu podľa osobitného predpisu 2) sa prihliada.

ods. 6 na zmenu kvalifikácie trestného činu v trestnom konaní sa neprihliada.

34. Podľa § 151 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

35. Právo na zaplatenie odmeny advokáta sa ako každé majetkové právo v súlade s § 100 ods. 2 OZ premlčuje.

36. Premlčacia doba je trojročná, keďže v tomto prípade nie je stanovená iná (špeciálna) premlčacia doba.

37. Premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz (§ 101 OZ). Žalobca ako advokát sa na základe zmluvy o právnej pomoci zaviazal na vykonanie činnosti, a to na zastupovanie žalovaného v trestnom konaní. Má právo na odmenu po vykonaní dohodnutej činnosti, to znamená po skončení zastupovania. Ku skončeniu zastupovania, môže dôjsť z dôvodu odvolania, výpovede, smrťou advokáta, najčastejšie skončením právneho zastupovania z dôvodu skončenia konania. Žalobca ako advokát v tomto prípade žalovaného zastupoval do dňa 07.10.2013. Faktúrou č. 2014093 zo dňa 26.11.2014, splatnou 02.12.2014 vyúčtoval žalovanému odmenu za poskytnuté právne služby v sume 6.051,60 eur. Premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý raz (§ 101 OZ). Žalobca ako advokát sa na základe zmluvy o právnej pomoci zaviazal na vykonanie činnosti, a to na zastupovanie žalovaného v trestnom konaní. Má právo na odmenu po vykonaní dohodnutej činnosti, to znamená po skončení zastupovania. Ku skončeniu zastupovania, môže dôjsť z dôvodu odvolania, výpovede, smrťou advokáta, najčastejšie skončením právneho zastupovania z dôvodu skončenia konania. Žalobca ako advokát mal v tomto prípade, kedy žalovaného zastupoval nárok na odmenu do dňa vypovedania plnomocenstva, ku ktorému došlo 07.03.2013. Skončenie zastupovania v uvedený deň nebolo medzi stranami sporu sporné, preto si súd toto tvrdenie osvojil. Právo na zaplatenie odmeny mohol žalobca vykonať prvý raz po skončení zastupovania žalovaného. Žalobca mal teda právo aj povinnosť vyčíslieť si odmenu za zastupovanie bez zbytočného odkladu po skončení zastupovania. Po troch rokoch od skončenia zastupovania v konaní mu toto právo súd priznať nemôže, ak premlčanie namietne povinná strana. Nakoľko od skončenia zastupovania v trestnom konaní do uplatnenia si práva žalobcu žalobou na súde (dňa 08.09.2015) neuplynuli už viac ako tri roky, žalobou uplatnený nárok žalobcu premlčaný nie je. Faktúra za zastupovanie žalovaného v trestnom konaní bola tiež vystavená v rámci včas.

38. Dôkazným bremenom je procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že práve z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté v jej neprospech. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva, pričom zásadne ho má ten, v koho záujme je preukázanie určitej skutočnosti. Neúspech v spore je nepriaznivým procesným dôsledkom, ktorý stíha toho, kto neunesol dôkazné bremeno. Žalobca nesie v sporovom konaní dôkazné bremeno v súvislosti s tými tvrdeniami, ktoré umožňujú žalobe vyhovieť, ak budú tieto tvrdenia preukázané. Na druhej strane žalovaný nesie dôkazné bremeno tých tvrdení, ktorými odôvodňuje svoju obranu proti žalobe (predovšetkým hmotnoprávne námietky, ako sú započítanie, splnenie dlhu, premlčanie a podobne). Ak nie je možné zistiť určitú skutkovú okolnosť, ktorá je medzi stranami sporu sporná a pre rozhodnutie dôležitá, postihne nepriaznivý dôsledok toho účastníka, ktorý mal v súvislosti s ňou dôkaznú povinnosť. Ak po vykonanom dokazovaní nie je možné urobiť záver ani o pravdivosti tvrdenia strany sporu o určitej skutkovej okolnosti, ale ani záver o nepravdivosti tohto tvrdenia, znamená to, že uvedená skutočnosť nebola preukázaná.

39. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný udelil žalobcovi plnú moc na jeho zastupovanie v trestnom konaní a to až do právoplatného skončenia veci. Žalobcovi tak vznikol nárok

na zaplataenie tarifnej odmeny až v nadväznosti na ukončenie právneho zastúpenia , a to najneskôr právoplatným skončením veci, pokiaľ dovtedy nedošlo k inému spôsobu ukončenia zmluvného vzťahu (v tomto prípade vypovedanie plnej moci žalobcom). Odmena žalobcu je tak viazaná až na ukončenie zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania, kedy bolo zrejmé, aké úkony boli vykonané v rámci dohodnutého predmetu právnej služby, ku ktorému okamihu bol oprávnený žalobca vyúčtovať odmenu za poskytnuté právne služby. Žalovaný rozsah žalobcom poskytnutých právnych služieb nerozporoval a nerozporoval ani ich cenu. Tvrdil však, že za poskytnuté právne služby žalobcovi zaplatil. Toto svoje tvrdenie však žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal. Pokiaľ žalovaný poukazoval na výpoveď svedka Mariána S., súd neuveril jeho svedeckej výpovedi, ktorú považoval za nepresvedčivú a účelovú. Podľa názoru súdu, či suma 10.000 eur, alebo suma 25.000 eur, ktorú údajne svedok S. videl, že žalovaný odovzdáva žalobcovi, sú veľké sumy peňazí. Je nanajvýš nepravdepodobné, aby sa odovzdávali len tak z ruky do ruky, a aby o takých vysokých sumách neexistovali doklady (potvrdenie o odovzdaní a prijatí peňazí). Svedok S. údajne videl odovzdávanie sumy 25.000 eur žalovaným žalobcovi. Žalovaný však tvrdil, že predmetné trovy právneho žalobcovi zaplatil sumou 10.000 eur. Tomu nasvedčuje aj list žalovaného zo dňa 11.12.2014, ktorým žalobcovi oznamuje, že v marci 2013 mu dal zálohu na predmetné trovy právneho zastúpenia - sumu 10.000 eur, za jeho právne zastúpenie mu žalobca vyúčtoval sumu 6.051,60 eur, preto žiada žalobcu rozdiel medzi poskytnutou zálohou a žalobcom vystavenou faktúrou, a to sumu 3.948,40 eur (10.000 eur - 6.051,60 eur) mu vrátiť na jeho účet vedený v peňažnom ústave. Teda, aj za predpokladu, že svedok S. videl odovzdávanie sumy 25.000 eur, ak aj táto suma bola žalovaným žalobcovi odovzdaná, tak mu bola odovzdaná za nevedno akým účelom a nepreukazuje, že bola odovzdaná na úhradu práve predmetných trov právneho zastúpenia. Pri hodnotení vykonaného dokazovania súd nemohol neprihliadnuť aj na osobný profil svedka H. S.. Úvaha žalovaného spoliehať sa len na svedeckú výpoveď pána S. bola zo strany žalovaného precenená, a takýto žalovaný navrhnutý a súdom vykonaný dôkaz mu nemohol priniesť očakávanú váhu.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené súd uzatvára, že žalobca žalovanému predmetné právne služby poskytol, no žalovaný mu za ich poskytnutie nezaplatil, z ktorého dôvodu súd žalobe vyhovel.

41. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného k prvému dňu omeškania, dlžníka ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Nezaplatením poistného v lehote splatnosti sa žalovaný dostal do omeškania, čím mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem žalovanej istiny aj úroky z omeškania vo výške o 5,05 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 5,05 % ročne (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.) odo dňa 03.12.2014 (deň nasledujúci po splatnosti faktúry) do zaplataenia. V časti úrokov z omeškania prevyšujúcich priznanú úrokovú sadzbu súd žalobu zamietol.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa§ 255 odsek 1 CSP a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, nakoľko mal vo veci plný úspech. O výške náhrady trov konania rozhodne v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).